

नवा काळ

॥ न मे भक्तः प्रणश्यति ॥

भारतीयांच्या सवर्योवर सिंगापूरकरांचे बोट

काही वर्षांपूर्वी अमेरिकेचे माझी राष्ट्राध्यक्ष जॉर्ज बुश यांनी भारतीय लोक खादाड असल्याचे म्हटले होते. अमेरिकन लोकांपेक्षा भारतीयांना वेगवेगळे पदार्थ खाण्याची सवय आहे. याहीपेक्षा गरज नसताना किंवा भूक नसतानाही दिसला पदार्थ की तो खाण्याची चटक भारतीयांना आहे ही गोष्ट मात्र खरी ठरली होती. बुश यांच्या या विधानाचा अनेक भारतीयांना राग आला होता. परंतु खरे सांगायचे तर भारतीय लोकांच्या अशा अनेक सववी आहेत की, त्या कितीही कायदे नियम केले तरी बदलू शकत नाहीत. आता म्हणे सिंगापूरमध्यल्या वर्तमानपत्रामध्ये अशा जाहिराती येतात की, भारतीय आणि चीनी लोकांना भाड्याने घरे देऊ नयेत. 'नो इंडियन्स आणि नो चायनिज', असा स्पष्ट उल्लेख करून त्यांना भाड्याने घर देण्याचे टाळले जाते. याचे जे कारण पुढे आले आहे ते भलेही भारतीयांवर अन्याय करणारे असले तरी भारतीयांसाठी एक धडा घालून देणारे आहे यात काही शंका नाही. सिंगापूरच्या नागरिकांनी भारतीयांबोर चिनी लोकांनाही भाड्याने घर द्यायला याच कारणासाठी विरोध दर्शविला हे विशेष म्हणावे लागेल. अनेक बाबतीत चीन भारतापेक्षा पुढे आहे. त्याची आणि आपली बरोबरी होऊ शकत नाही असे आपणच नेहमी म्हणत असतो. परंतु भारतीय आणि चीनी लोक त्यांना दिलेल्या घरांचा आणि जागेचा योग्य रखरखाव ठेवत नाहीत. भारतीय लोक इतके मसालेदार आणि तेलकट पदार्थ खातात की, त्याच्या वासाने सिंगापूरकरांच्या नाका-तॉंडातून पाणी यायला लागते. म्हणजेच स्वच्छता बाळगत नाहीत अशी सिंगापूरकरांची चिनी आणि भारतीय लोकविषयीची तक्रार आहे. थोडक्यात सांगायचे तर अस्वच्छता आणि बेशिस्तपणा, तसेच खादाडपणा याबाबतीत सिंगापूरकरांनी चीनी आणि भारतीय लोक समान असल्याचे दाखवून दिले ही गोष्ट अनेक भारतीयांचा स्वाभिमान दुखावणारी ठरू शकेल. सिंगापूरचे लोक स्वतःला फार पुढारलेले समजतात की काय आणि आम्ही भारतीय इतके मागासलेले आहोत की काय, अशी खंत निर्माण होऊ शकते. परंतु या निमित्ताने भारतीयांच्या काही चुकीच्या सवर्यांबाबत परस्पर कान टोचले जात असतील तर ते लक्षात घेतले पाहिजे.

मुंबईचे सिंगापूर कसे होणार?

अनेक वेळेला भारतीय लोक परदेशात जातात आणि तिथल्या टापटिपणाचे स्वच्छतेचे तॉंड फाटेस्तोवर कौतुक करीत राहतात. इथे येऊन आपला देश कसा गचाल आहे. आपल्या इथे कशी अस्वच्छता आणि बेशिस्तपणा आहे याच्या तक्रारी करत राहतात. भारतीयांला सरकारी अधिकारी लाचखांवर असल्याचे सांगताना तेच कसा कायदा धाव्यावर बसवितात याचेही वर्णन परदेश फिरून आलेले अनेक भारतीय करतात. परंतु आपल्या देशात आल्यावर ते स्वतः इतक्या बेशिस्तपणे वागतात की, त्याचे त्यांनी भान राहत नाही. आपल्या देशातील अनेकांची अशी प्रवृत्ती

झाली आहे की, दुसरे ते चांगले आणि आपले ते खराव अशीच तक्रार ते नेहमी करतात. परंतु अन्य देशांमध्ये लोक कठोरपणे कायदा पाळत असतात. रहदारीचे नियम मोडत नाहीत, अस्वच्छता होईल अशाप्रकारचे वर्तन करीत नाहीत. या गोष्टी माहीत असूनही भारतीय लोक त्याकडे दुर्लक्ष करतात आणि परदेशातल्या शिस्तीचे कौतुक करतात. आता जर सिंगापूरमध्यल्या नागरिकांनी त्या शिस्तीला धरूनच भारतीय लोकांच्या सवर्योवर बोट ठेवले असेल तर ते आपल्याला समजून द्यावे लागेल. या सववी कितपत चांगल्या आहेत याचा विचार करावा लागेल. तिथल्या समाजजीवनाच्या शिस्तीचा भंग करीत नाही ना, हेदेखील पाहावे लागेल. किंवा भारतात राहणारे सिंगापूरचे लोक अशा प्रकारेच भारतात वागतात का, याचाही अभ्यास करावा लागेल. तर त्यांनी दिलेल्या या जाहिरातीमध्ये भारतीयांच्या तेलकट पदार्थ खाण्याच्या सववीला किंवा घर प्रॉपर्टी काटेकोरपणे सांभाळण्याच्या प्रवृत्तीला विरोध झाला असेल तर तो भारतीयांच्या फायद्याचा आहे किंवा नाही हे मनमोकळेपणाने आपण तपासले पाहिजे. आपण मुंबईचे सिंगापूर करायला निघालो होतो. परंतु मुंबईकरांनासुधा अनेक चुकीच्या सववी आहेत. प्रामुख्याने स्वच्छतेच्या बाबतीत मुंबई अजूनही सिंगापूरच्या मागे आहे. जर आपल्याला मुंबई सिंगापूरसारखी करायची असेल तर पहिल्यांदा इथल्या सरकारला कायद्याची अंमलबजावणी करावी लागेल. लाचखांवी थांबवावी लागेल. नागरिकांनी इथे तिथे घाण करण्याची सवय सोडून द्यावी लागेल. या साध्या-साध्या गोष्टी केल्या तरी मुंबईचे सिंगापूर व्यायला वेळ लागणार नाही.

चांगल्या सववी आवश्यक

माझी राष्ट्रपती अब्दुल कलाम हेदेखील राष्ट्रपती असताना सिंगापूरला गेले होते. त्यावेळेला त्यांनी तिथल्या शिस्तीचे तॉंड भरून कौतुक केले होते. कुणीही रस्त्यावर थुंकत नाही. कागदाचे तुकडे किंवा सिंगारेटची थोटके रस्त्यावर फेकत नाही. रहदारीचे नियम काटेकोरपणे पाळतात. या त्यांच्या सववी भारतीयांनासुधा शिकण्यासारख्या आहेत, असे कलाम यांनी म्हटले होते. असे जर असेल तर जॉर्ज बुश यांनी भारतीयांना खादाड म्हणण्याचा राग न मानता किंवा सिंगापूरकरांनी घर भाड्याने देताना भारतीयांकडून स्वच्छतेच्या अपेक्षा ठेवल्या असतील तर त्याबाबत संताप न करता त्या स्वीकारण्याची तयारी ठेवली पाहिजे. एवढेच नव्हे तर आपल्या देशातसुधा सिंगापूर, अमेरिका, फ्रॉन्सप्रमाणे कसे कायदे पाळू शकतो आणि स्वच्छता ठेवू शकतो हे दाखवून दिले पाहिजे. केवळ सिंगापूरच्या पेपरमध्ये जाहिराती आल्या म्हणजे भारतीय आणि चीनी लोकांना तिथे घर मिळाणार नाही, असे समजण्याचे कारण नाही. त्या जाहिरातीमागे असलेली तक्रार लक्षात घेतली पाहिजे. जर चुकीच्या सवर्यांबाबत भारतीयांचे सिंगापूरकरांनी कान टोचले असतील तर चुकीच्या सववी आपल्याकडून होणार नाहीत याबाबत तिथे राहणाऱ्यांनी कानाला खडा लावला पाहिजे.